

ikke ville udeblive, om de end ikke ville vise sig strax eller i det Omfang, hvori vi maatte ønske det. Enhver stor Opgave fordrer jo sin Tid til at forberedes, og denne Opgave vil, i Særdeleshed hvis vi ville sætte den i Forbindelse med en større, noget mere Heelt, ganske vist fordrer baade Tid og Kræfter, dersom Modstanden imod den skal besejres; saa vist som Statens Interesse og forsaavidt Retfærdigheden taler derfor, saa vist bør vi ikke opgive Haabet om at føre den igjennem; lader os ikke glemme, at et alvorligt Arbejde henimod det høie og gode Maal tillige medfører det store Gode, at det vækker den Borgerdid og Borgersands, den Fasthed og det Alvor i Sagen, hvorpaa vi maaskee ikke kunne nægte, at det stundom har manglet os. — Naar jeg derfor anbefaler denne Sags Fremme og nærer det Haab, at den vil gaae over i et Udvalg, da er det med den Overbeviisning, at ligesom allerede den Forhandling, der har fundet Sted her, og den Varme, hvormed Sagen umiskjendelig fra dette Things store Fleerhed ogsaa denne Gang er bleven omtalt, ikke vil undlade at gjøre sit Indryk og sit Gavn, saaledes vil jeg haabe, at Udvalget ved at behandle den med Alvor og Kjærlighed ogsaa vil vide at bringe Noget ud af den, der baade i og for sig og i sine Følger vil være velsignelsesrigt. Lader os ikke udskyde denne Sag, lader os benytte Tiden, medens vi have den. Europas fleste Lande ere aabenbart ligesom forberedte paa Nystelser, der ogsaa kunne naae til vort Land. Jo mere alle disse store Opgaver kunne være løste eller forberedte for deres Løsning, desmere tør vi haabe, at alle Nystelser ville kunne overstaaes hos os uden sorgelige Følger eller Farer, som Ingen af os kan ønske enten i den ene eller i den anden Henseende. Jeg tror derfor, at man let maa kunne see, at baade fra Standpunkt af Bedkommendes retlige og billige Krav og fra Statens almindelige politiske Standpunkt og fra et finantzielt Standpunkt er der al mulig Opfordring til at gaae videre i at fremme denne Sag efter den Aand, hvori det Forslag, der foreligger os, er bleven af-fattet. Da Forhandlingen er saa langt frem-

rykket og saa mange Talere have yttret sig, vil jeg foreløbig indskrænke mig hertil.

Tal: Jeg vil tillade mig at begynde med, hvad jeg sluttede med igaar; jeg tror nemlig, at den ærede Indenrigsminister ikke var tilstede dengang. Det vilde naturligviis have været hjært for enhver Ven af denne Sags gode Udfald, og det vilde have glædet en stor Deel undertrykte Borgere i Landet, dersom der var kommet et mere imødekommende Svar fra den høitærede Indenrigsminister, dersom han, som jeg tillod mig at bemærke, vilde have taget til Mønster den preussiske Regjerings Svar paa den Henstilling, der blev gjort paa Landdagen fra Hannover den 28de Februar sidstleden. Den høitærede Minister har brugt det Ord, som jo er blevet gjentagen flere Gange ogsaa idag, at Lovforlaget var en Gjenganger, og jeg skal holde mig til dette Ord. Jeg tror nu, at denne Gjenganger — som det er blevet bemærket igaar af det ærede Medlem for Aalborg (Zahle) — ikke er noget lystigt Bæsen, der saa let lader sig mane ned i Jorden ved en djærv Tiltale; jeg tror, det vil vise sig, at det er et Bæsen, der har baade Aand og Legeme. Med Hensyn til de Klager, der ere nedlagte i det indkomne Andragende fra Stamhuset Hindsgavls Gods, henviste den høitærede Indenrigsminister Andragerne til at fremkomme med en directe Klage til Ministeren. Jeg veed neppe, om jeg tør vove at opfordre mine Bølgere dertil; det har viist sig, at det har sin store Fare at indgive Klager til Ministeriet. Med Hensyn til den Bemærkning, der blev fremsat af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), nemlig at det maatte komme an paa en Overenskomst mellem de to medinteresserede Parter, ikke blot her i Salen, men ogsaa udenfor, da er den allerede imødegaaet af det ærede Medlem for Svendborg (S. A. Hansen), og jeg er nu ogsaa fuldkommen af den Mening, som det sidstnævnte ærede Medlem udtalte, at det ikke vilde være godt at arbejde frem paa Lovgivningens Del, naar man skulde være nødt til at tage Hensyn til de